

לתפקידים של כוחות־זרוב בהרחבת צבא בלגיה



אימונים נוספת, ממושכת למדי — בת ארבעה חדשים — לשם יצירת רמת־הכשרה משותפת מינימלית לצבא־בלגיה במקרה גיוס הכללי. היינו, תקופה ה' שנה כמעט באורכה לכל אימון־היסוד של החייל־הטירון השביעי־צרי; והיא שווה (בודאי — לא במקרה) לתקופת־השירות הנוספת הנדרשת עתה משנתון 1949. הציבור הבלגי הופתע לא־במעט על ידי צעד זה, שמנמקים אותו בכך, שבלי „יישור” כזה של ההכשרה והכושר אשר להמון אנשי־הצבא הזורביסטים, ודוקא ברמה קצת יותר גבוהה מזו שהושגה בעבר, אין ממש בהחלטות על הקמת מספר דיביזיות מוכשרות למלחמה, אשר היא עתה דאגתה העיקרית של הנהגת־הצבא הבלגית.

ב־1948 נטלה על עצמה בלגיה להקים, תוך 5 עד 6 שנים, שלוש דיביזיות (דיביזיות־רגלים — אך עתה ישנה כונה גם לדיביזיות־שריון), בריגדה של גייסות־מוטסים, גייסות־מסייעים מספיקים וכוחות להגנה מקומית ואזורית. מאז הורחבו התכניות לא־במעט. אולם מספר המתגייסים דוקא פחת: מ־55,700 ב־1947, ל־32,680 ב־1949 (כנראה בשל תהליכי פחיתת הילודה בסוף שנות העשרים של המאה — מצד אחד; והפגיעה הקשה שנפגעה בריאותם של בני 16—12 בשנות המלחמה — מאידך גיסא). ודבר זה, הוא כשלעצמו, הצריך הארכה רבה יותר של תקופת השירות מאשר בצרפת או בבריטניה, למשל (תוספת 6 חדשים בלבד); ועל כן הוחלט גם לחיל 6,000 מתנדבים לשירות כחיילי־מקצוע. ואלו הרחבת הרוזב, ותגבורת הכשרתו, נועדו להבטיח את האפשרות לכינון מספר הולם של דיביזיות לרמות במצבי הגיוס־הכללי עם בוא שעת־החירום.

קשרי־מה לביסוס והרחבה אלה של הכוחות הבנויים על השירות־ברזרב יש בודאי גם להחלטות על חזוק כוחות הגנת־הפנים; בבלגיה התקיימו כבר גם עד כה בטליוני־ספר ואלו הג'נדר־מריה שבינתים טופחה גם כגיס־לוחם מובחר. עתה תוקמנה יחידות נוספות להגנת־פנים מקומית ואזורית אשר בין תפקידיהן העיקריים תהיה המלחמה בנחיתות־מהאוויר. דהיינו, שיהיה בהן דמיון־מה לכוחות הקיימים במדינות הסקנדרביניות, למשל, במסגרת „משמר־הארץ” או „משמר־הבית”.

בדומה לכמה מדינות מערב־אירופיות אחרות החליטה גם בלגיה (בראשית ספטמבר 1950) על הארכת תקופת שירות־החובה בארצה. פירושה של ההארכה כאן הוא הכפלה: משנה לשתיים. על אף הדמיון של בעית־היסוד אשר הביאה לידי החלטות אלו הן בבלגיה והן במדינות אחרות, — הלא הוא ההכרח בהגדלת עצמת הצבא, ובראש וראשונה ברובי היחידות הלוחמות בפועל אשר בתוכו — הרי כמה מהאמצעים לביצוע תמורה זו אשר נקטה בהם בלגיה הנם מיוחדים למדינה זו, ונדאי שהם משקפים במשהו את התנאים בהם נתרנה מדינה לא־גדולה בעלת גבול יבשתי ניכר אך „עומק” טריטוריאלי מצומצם.

החוק החדש יחול בשלמותו על שנתון 1950, החייב התחילות בסתיו ש.ו. אולם אנשי־השנתון של 1949, אשר היו צפויים לשחרור ב־1.10.50, נתחייבו בהארכת שירותם בארבעה חדשים. דבר זה מכונן, ללא־ספק, לשתי תכליות: השלמה, חלקית לפחות, של האימון הניתן לגיסות אלה, למען קרבן אל רמת האימון הצפויה לשנתון החדש; ובו בזמן — הבטחה מסוימת למעמד־המגן של המדינה למשך אותה תקופת־זמן קריטית, כאשר הטירונים של השנתי תון החדש עודם עומדים בשלב אימונם הראשוני, ויחידותיהם טרם הוכשרו לעמידה כלשהי בפני התקפה פתאומית כי תבוא — ואכן, זוהי אחת הסכנות הגדולות שבכל ארגון צבאי המתבסס על התחלפות של „משמרות”, מבלי שתקופות השירות תתחפינה אהדדי, לפחות למשך אותם ארבעת החדשים, כפי שיונהג עתה, (על כל פנים — השנה), בבלגיה.

ועוד תקנה שיש בה ענין: ההארכה של תקופת השירות תחבטא למעשה (החל משנת 1951) בקדמת גיל ההתחילות; בני 19 שנה תחת בני 20 — כנראה, כדי להמנע מהפרעות גדולות מדי בחייה המשקיים של הארץ ובכניסתם של צעירים, עם השתחררם משירות־הצבא, למקצועות־העבודה השונים, או בהשלמת לימודיהם.

אכן, החידוש העיקרי (והמפתיע במקצת) שבמערכת האמצעים להגברת הצבא בהם נוקטת בלגיה בא בהפעלת כוחות־הרוזב. כל השנתונים שברזרב, החל בזה של שנת 1945, יקראו לתקופת